

forffjellige Mennesker kunne opnaa forffjellige Grader i Saligheden. Dette har for mig været en Grund mere til at ønske, at, naar vi her i Rigsdagen fik en Lov, hvori saadanne Udtryk stode, vi da gjorde vort til at faae dem ud af Loven. Naar Hofmarskallatet har brugt saadanne Betegnelser, har det altid stødt mig for mit personlige Bedkommende; men det har jeg selvfølgelig ikke Noget at gjøre med og har heller intet Ansvar for; men jeg kan ikke tro Andet, end at den høitærede Confeilspræsident ikke paa nogen Maade kan have Nogetsomhelst imod, at slige Udtryk, som kunne vække Forargelse ude i Befolkningen, udgaa, og jeg kan ikke forstaa det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds' Raisonnement, at „høifalig“ skulde være begrundet i, at Kirken, virkelig brugte det Udtryk. Det veed jeg ikke Noget om, men jeg er rigtignok heller ikke hverken danskt eller latinft Theolog. Jeg vil altsaa tillabe mig at støtte Antydningen fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og tror, at vi derved gjøre Sagen den bedste Tjeneste. Endnu skal jeg kun sige, at den Kvinde, om hvilken her handles, om hende vil det vist være de fleste af det danske Folk bekyndt, at kan det siges om nogen Dronning af Danmark, at hun nærede Udbødighed for det Helligste og Høieste, saa tror jeg, at det er en vid Kreds bekyndt, at det gjorde hun. Det er altsaa paa ingen Maade nogen Insinuation mod hende eller mod kongelige Personer overhovedet; (Ufbrydelse). Ja, det skader ikke, at det bliver sagt, thi det kunde komme frem, at det skulde være Insinuationer. Jeg tror, at Sagen er bedst tjent med, at vi blive fri for saadanne Ord og saadanne Forhandlinger.

Tang: Det ærede Medlem, som nu satte sig, maa ikke have forstaaet mig, thi i den Begrundelse, jeg kom med, støttede jeg netop det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Naar det ærede Medlem skjød sig ind under, at han kjendte ikke nok til Skriften og Kirkehistorien til at vide, om det var rigtigt, saa kan det gjerne være, men jeg vil kun sige en Ting, for ikke at komme ind paa en længere Forklaring, og det er, at en Mand, som det ærede Medlem har Respekt for i firkelig Henseende, og som ogsaa er Frihedsmand paa dette Omraade, han siger netop om Ordet: „Høifalig, hvo det gjemmer bedst“.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem begjærer Ordet for tredje Gang, dertil hører Thingets Samtykke (Rosod: Jeg forlanger Afstemning!).

Med den foretagne Afstemning meddeltes Samtykket med 45 St. mod 7.

Berg: Det er en Ytring af den høitærede Formand, som har foranlediget, at jeg ønsker at udtale mig, inden Forhandlingerne slutes. Den meget ærede Formand fremsatte før den Udtalelse til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), at han vel fandt, at denne Forhandling var berettiget, men at Themaet, Stedet eller Forhandlingerne i og for sig — jeg erindrer ikke hvilken af Delene — ikke var vel valgt. Jeg ønsker gjerne at høre, om den høitærede Formand ved denne Dom over Forhandlingens Karakter og Gjenstand har sigtet til mig og villet give mig en Slags Reprimande, fordi jeg indenfor Lovens Grændser, korrekt indenfor Forhandlingsgjenstanden har omtalt dette Ord? Er dette ikke Tilfældet, maa jeg overlade andre Medlemmer, hvorvidt de ville tage imod denne Udtalelse af den høitærede Formand eller ei. For imidlertid ikke atter at uleilige det høie Thing maaste med en Afstemning over en ny Tilladelse til en Replik, vil jeg gjerne spørge den høitærede Formand, hvori han søger Berettigelsen til at udtale saadanne Domme over Medlemmers Udtalelser i Anledning af de Gjenstande, der ligge til Forhandling her? Jeg har forgiæves efterstøt det i Forretningsordenen, men er ikke i Stand til at finde det; men det vil jeg ialtsald paastaa, at dersom denne Ret tilkommer den høitærede Formand, og han vil benytte den i videre Omfang, tror jeg, at Forhandlingerne først ville faae en besynderlig Karakter.

Formanden (Krabbe): Jeg skal efterkomme det ærede Medlems Anmodning ved at meddele Svar paa hans Spørgsmaal. Min Bemærkning var ikke rettet til nogen Bestemt, men selvfølgelig var derved tænkt paa Enhver af dem, der havde deltaget i Forhandlingerne, først og fremmest det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Min Berettigelse til at fremsætte den Dom, som jeg fremsatte, har jeg deri, at Formanden leder Forhandlingerne. Det er en Selvsølge — og det er bekræftet ved Praxis fra alle de Aar, hvori Rigsdagen har virket — at der deri ikke alene ligger, at Formanden skal paase, at der ikke bliver gjort Andet end det, der har formel Berettigelse i Lovene og Forretningsordenen, men at der deri ogsaa ligger baade en Pligt og en Ret for Formanden til at paase, saavidt hans Evne og Vindighed række, at der ikke bliver sagt Noget, som strider mod den Taft og de forffjellige Hensyn, som under al Forhandling — og ganske særlig i en lovgivende Forsamling med dens Vindighed, dens Ret og dens Pligt — maa iagttages. Jeg fandt, som jeg alt har udtalt, at der ikke saanedes formel